

PARASHOT SHEMOT (THE NAMES)

Shemot (Exodus) 1:1-6:1 | Yesha-Yahu (Isaiah) 27:6-29:23 | Tehillah (Psalm) 99 | Luka (Luke) 5:12-39; Yokhanan (John) 17:1-26

TORAH | HAFTARAH | KEVUVA | MASBEHA

TORAH

Shemot Chapter 1

1 Now these are **the names** of the sons of Yisra'el, who came into Mitzrayim with Ya'akov; every man came with his household: 2 Re'uvein, Shimon, Levi, and Yehudah; 3 Yisakhar, Zevulun, and Binyamin; 4 Dan and Naftali, Gad and Asher. 5 And all the souls that came out of the loins of Ya'akov were seventy souls; and Yosef was in Mitzrayim already. 6 And Yosef died, and all his brethren, and all that generation. 7 And B'nei Yisra'el were fruitful, and increased abundantly, and multiplied, and waxed exceedingly mighty; and the land was filled with them.

8 Now there arose a new king over Mitzrayim, who knew not Yosef. 9 And he said unto his people, "Behold, the people of B'nei Yisra'el are too many and too mighty for us; 10 come, let us deal wisely with them, lest they multiply, and it come to pass that, when there befalls us any war, they also join themselves unto our enemies and fight against us, and get them up out of the land." 11 Therefore they did set over them taskmasters to afflict them with their burdens. And they built for Paroh store-cities, Pit'om

שְׁמוֹת פָּרָק א
א וְאֵלֶּה שְׁמוֹת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל הַבָּאִים מִצְרַיִם אֵת
יַעֲקֹב אִישׁ וּבֵיתוֹ בָּאוּ.
ב רְאוּבֵן שִׁמְעוֹן לֵוִי וַיהוּדָה.
ג יִשְׂשַׁכָּר זְבֻלֹן וּבִנְיָמִן.
ד דָּן וְנַפְתָּלִי גָד וְאָשֶׁר.
ה וַיְהִי כָּל נַפְשׁ יִצְאֵי יִרְדְּ יַעֲקֹב שִׁבְעִים נַפְשׁ
וַיּוֹסֶף הָיָה בְּמִצְרַיִם.
ו וַיֵּמֶת יוֹסֵף וְכָל אָחִיו וְכָל הַדּוֹר הַהוּא.
ז וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל פָּרוּ וַיִּשְׂרְצוּ וַיִּרְבוּ וַיַּעֲצְמוּ בְּמֵאֵד
מְאֹד וַתִּמְלֵא הָאָרֶץ אֹתָם.
ח וַיִּקָּם מֶלֶךְ חָדָשׁ עַל מִצְרַיִם אֲשֶׁר לֹא יָדַע אֵת
יוֹסֵף. ט וַיֹּאמֶר אֶל עַמּוֹ הִנֵּה עַם בְּנֵי יִשְׂרָאֵל רַב
וְעַצוּם מְאֹד.
י הִבֵּה נְתַחֲכֶמָה לוֹ פֶּן יִרְבֶּה וְהָיָה כִּי תִקְרָאנָה
מִלְחָמָה וְנוֹסַף גַּם הוּא עַל שְׂנְאֵינוּ וְנִלְחַם בָּנוּ
וְעָלָה מִן הָאָרֶץ.
יא וַיִּשְׁמְעוּ עָלָיו שָׂרֵי מִסִּים לְמַעַן עַנְתּוֹ בְּסַבְלָתָם
וַיִּבְנוּ עָרֵי מִסְכָּנוֹת לְפָרְעָה אֵת פִּתּוֹם וְאֵת רַעַמְסֵס.
יב וּכְאֲשֶׁר יַעֲנוּ אֹתוֹ כֵּן יִרְבֶּה וְכֵן יִפְרֹץ וַיִּקְצֹו
מִפְּנֵי בְנֵי יִשְׂרָאֵל.

and Ra'amses. 12 But the more they afflicted them, the more they multiplied and the more they spread abroad. And they were adread because of B'nei Yisra'el. 13 And the Mitzrim made B'nei Yisra'el to serve with rigor. 14 And they made their lives bitter with hard service, in mortar and in brick, and in all manner of service in the field; in all their service, wherein they made them serve with rigor. 15 And the king of Mitzrayim spoke to the Ivriyot midwives, of whom the name of the one was Shifrah, and the name of the other Pu'ah; 16 and he said, "When you do the office of a midwife to the Ivriyot women, you shall look upon the birthstool: if it is a son, then you shall kill him; but if it is a daughter, then she shall live." 17 But the midwives feared Elohim, and did not as the king of Mitzrayim commanded them, but saved the men-children alive. 18 And the king of Mitzrayim called for the midwives, and said unto them, "Why have you done this thing, and have saved the men-children alive?" 19 And the midwives said unto Paroh, "Because the Ivriyot women are not as the Mitzriyot women; for they are lively, and are delivered before the midwife comes unto them." 20 And Elohim dealt well with the midwives; and the people multiplied, and waxed very mighty. 21 And it came to pass, because the midwives feared Elohim, that He made them houses. 22 And Paroh charged all his people, saying, "Every son that is born you shall cast into the river, and every daughter you shall save alive."

יג וַיַּעֲבֹדוּ מִצְרַיִם אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בְּפָרֶךְ.
יד וַיִּמְרְרוּ אֶת חַיֵּיהֶם בְּעַבְדָּה קָשָׁה בְּחֶמֶר
וּבִלְבָנִים וּבְכָל עַבְדָּה בַשָּׂדֶה אֶת כָּל עַבְדֹתָם
אֲשֶׁר עָבְדוּ בָהֶם בְּפָרֶךְ.
טו וַיֹּאמֶר מֶלֶךְ מִצְרַיִם לַמְיֻלְדֹת הָעִבְרִית אֲשֶׁר
שֵׁם הָאֶחָת שִׁפְרָה וְשֵׁם הַשֵּׁנִית פּוּעָה.
טז וַיֹּאמֶר בְּיֻלְדָכֶן אֶת הָעִבְרִיּוֹת וּרְאִיתֶן עַל
הָאֲבָנִים אִם בֵּן הוּא וְהַמַּתֵּן אֹתוֹ וְאִם בַּת הוּא
וְחִיָּה.
יז וַתִּירָאנָה הַמְיֻלְדֹת אֶת הָאֱלֹהִים וְלֹא עָשׂוּ כַּאֲשֶׁר
דִּבֶּר אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ מִצְרַיִם וַתַּחֲיֶינָהן אֶת הַיְלָדִים.
יח וַיִּקְרָא מֶלֶךְ מִצְרַיִם לַמְיֻלְדֹת וַיֹּאמֶר לָהֶן מִדּוּעַ
עָשִׂיתֶן הַדָּבָר הַזֶּה וַתַּחֲיֶינָהן אֶת הַיְלָדִים.
יט וַתֹּאמְרֶנָּהן הַמְיֻלְדֹת אֶל פְּרֹעֹה כִּי לֹא כַּנְּשִׁים
הַמִּצְרִית הָעִבְרִית כִּי חַיּוֹת הֵנָּה בְּטָרָם תָּבוֹא
אֲלֵהֶן הַמְיֻלְדֹת וַיִּלְדוּ.
כ וַיִּיטֹב אֱלֹהִים לַמְיֻלְדֹת וַיַּרְבּ הָעָם וַיַּעֲצְמוּ מְאֹד.
כא וַיְהִי כִּי יָרְאוּ הַמְיֻלְדֹת אֶת הָאֱלֹהִים וַיַּעֲשׂוּ
לָהֶם בָּתִּים.
כב וַיֵּצֵאוּ פְּרֹעֹה לְכָל עַמּוֹ לֵאמֹר כָּל בֶּן־הַיֵּלֶד
הַיְאִרָה תִשְׁלִיכֶהוּ וְכָל הַבַּת תַּחֲיֶינָהּ.

Shemot Chapter 2

1 And there went a man of the house of Levi, and took as a wife a daughter of Levi. 2 And the woman conceived, and bore a son; and when she saw him that he was a **g**oodly child, she hid him three khadashim. 3 And when she could no longer hide him, she took for him an ark of bulrushes, and daubed it with slime and with pitch; and she put the child therein, and laid it in the flags by the river's brink. 4 And his sister stood afar off, to know what would be done to him. 5 And the daughter of Paroh came down to bathe in the river; and her maidens walked along by the river-side; and she saw the ark among the flags, and sent her handmaid to fetch it. 6 And she opened it, and saw it,

שמות פרק ב

א וַיֵּלֶךְ אִישׁ מִבֵּית לְוִי וַיִּקַּח אֶת בַּת לְוִי.
ב וַתֵּהָרֵה הָאִשָּׁה וַתֵּלֶד בֵּן וַתִּרְאֵהוּ אֹתוֹ כִּי טוֹב הוּא
וַתַּצְפְּנֶהוּ שְׁלֹשָׁה יָרְחִים.
ג וְלֹא יָכְלָה עוֹד הַצִּפְיָנוּ וַתִּקַּח לוֹ תֵבַת גֹּמָא
וַתַּחְמְרָהּ בְּחֶמֶר וּבִזְפָּת וַתִּשֶׂם בָּהּ אֶת הַיֶּלֶד
וַתִּשֶׂם בְּסוּף עַל שְׂפַת הַיָּרֵא.
ד וַתַּתְּצֵב אֶחָתוֹ מֵרְחוֹק לְדַעַה מַה יַּעֲשֶׂה לוֹ.
ה וַתֵּרָד בַּת פְּרֹעֹה לְרַחֵץ עַל הַיָּרֵא וַנְּעֻרְתֶּיהָ
הִלְכַת עַל יַד הַיָּרֵא וַתִּרְאֵהוּ אֶת הַתֵּבָה בְּתוֹךְ הַסּוּף
וַתִּשְׁלַח אֶת אַמְתָּהּ וַתִּקְחֶהָ.
ו וַתִּפְתַּח וַתִּרְאֶהוּ אֶת הַיֶּלֶד וְהִנֵּה נֶעַר בְּכָה
וַתַּחֲמַל עָלָיו וַתֹּאמֶר מִיֻּלְדֵי הָעִבְרִיִּים זֶה.
ז וַתֹּאמֶר אֶחָתוֹ אֶל בַּת פְּרֹעֹה הַאֲלֹךְ וַקְּרֵאתִי לְךָ

even the child; and behold a boy that wept. And she had compassion on him, and said, "This is one of the Ivrim's children." 7 Then said his sister to Paroh's daughter, "Shall I go and call you a nurse of the Ivriyot women, that she may nurse the child for you?" 8 And Paroh's daughter said to her, "Go." And the maiden went and called the child's mother. 9 And Paroh's daughter said unto her, "Take this child away, and nurse it for me, and I will give you your wages." And the woman took the child, and nursed it. 10 And the child grew, and she brought him unto Paroh's daughter, and he became her son. And she called his name Moshe, and said, "Because I drew him out of the water."

11 And it came to pass in those days, when Moshe was grown up, that he went out unto his brethren, and looked on their burdens; and he saw a Mitzri smiting an Ivri, one of his brethren. 12 And he looked this way and that way, and when he saw that there was no man, he smote the Mitzri, and hid him in the sand. 13 And he went out the second day, and, behold, two men of the Ivrim were striving together; and he said to him that did the wrong, "Why do you smite your fellow?" 14 And he said, "Who made you a ruler and a judge over us? Do you think to kill me, as you did kill the Mitzri?" And Moshe feared, and said, "Surely the thing is known." 15 Now when Paroh heard this thing, he sought to slay Moshe. But Moshe fled from the face of Paroh, and dwelt in the land of Midyan; and he sat down by a well.

16 Now the priest of Midyan had seven daughters; and they came and drew water, and filled the troughs to water their father's flock. 17 And the shepherds came and drove them away; but Moshe stood up and helped them, and watered their flock. 18 And when they came to Re'u'El their father, he said, "How is it that you are come so soon today?" 19 And they said, "A Mitzri delivered us out of the hand of the shepherds, and moreover he drew water for us, and watered the flock." 20 And he said unto his daughters, "And where is he? Why is it that you have left the man? Call him, that he may eat bread." 21 And Moshe was content to dwell with the man; and he gave Moshe Tziporah his daughter. 22 And she bore a son, and he called his name Gershom; for he said, "I have been a stranger in

אִשָּׁה מִיִּנְקָת מִן הָעִבְרִית וַתִּינֶק לָךְ אֶת הַיֶּלֶד.
ח וַתֹּאמֶר לָהּ בַת פַּרְעֹה לְכִי וַתְּלַדְךָ הָעֹלְמָה
וַתִּקְרָא אֶת אִם הַיֶּלֶד.
ט וַתֹּאמֶר לָהּ בַת פַּרְעֹה הִילִיכִי אֶת הַיֶּלֶד הַזֶּה
וְהִנְקֵהוּ לִי וְאֲנִי אֶתֵּן אֶת שְׂכָרְךָ וַתִּקַּח הָאִשָּׁה
הַיֶּלֶד וַתְּנִיקֵהוּ.
י וַיִּגְדַּל הַיֶּלֶד וַתִּבְאֶהוּ לְבַת פַּרְעֹה וַיְהִי לָהּ לְבֵן
וַתִּקְרָא שְׁמוֹ מֹשֶׁה וַתֹּאמֶר כִּי מִן הַיָּמִים מְשִׁיתֵהוּ.
יֵא וַיְהִי בַיָּמִים הָהֵם וַיִּגְדַּל מֹשֶׁה וַיֵּצֵא אֶל אֶחָיו
וַיֵּרָא בְּסִבְלַתָּם וַיֵּרָא אִישׁ מִצְרִי מִכָּה אִישׁ עִבְרִי
מֵאֶחָיו.
יב וַיִּפֶן כֹּה וְכֹה וַיֵּרָא כִּי אֵין אִישׁ וַיִּדְ אֶת הַמִּצְרִי
וַיִּטְמְנֵהוּ בַחֹל.
יג וַיֵּצֵא בַיּוֹם הַשֵּׁנִי וְהָיָה שְׁנַי אֲנָשִׁים עִבְרִים נָצִים
וַיֹּאמֶר לְרָשָׁע לָמָּה תִכֶּה רַעֲךָ.
יד וַיֹּאמֶר מִי שָׁמַד לְאִישׁ שֶׁר וְשִׁפְט עָלֵינוּ
הַלְהַרְגֵנִי אַתָּה אֹמֵר כַּאֲשֶׁר הִרְגַתְּ אֶת הַמִּצְרִי
וַיֵּרָא מֹשֶׁה וַיֹּאמֶר אָכֵן גֹּדֵעַ הַדָּבָר.
טו וַיִּשְׁמַע פַּרְעֹה אֶת הַדָּבָר הַזֶּה וַיִּבְקַשׁ לְהַרְגֵ
אֶת מֹשֶׁה וַיִּבְרַח מֹשֶׁה מִפְּנֵי פַרְעֹה וַיֵּשֶׁב בְּאֶרֶץ
מִדְיָן וַיֵּשֶׁב עַל הַבְּאֵר.
טז וּלְכֹהֵן מִדְיָן שָׁבַע בָּנוֹת וַתִּבְאֵנָה וַתְּדַלְּנָה
וַתִּמְלֵאנָה אֶת הָרְהָטִים לְהַשְׁקוֹת צֹאן אֲבֵיהֶן.
יז וַיִּבְאוּ הָרְעִים וַיִּגְרְשׁוּם וַיִּקָּם מֹשֶׁה וַיֹּשְׁעֵן וַיִּשְׁק
אֶת צֹאנָם.
יח וַתִּבְאֵנָה אֶל רְעוּאֵל אֲבִיהֶן וַיֹּאמֶר מַדּוּעַ
מִהִרְתֶּן בֹּא הַיּוֹם.
יט וַתֹּאמְרֶן אִישׁ מִצְרִי הִצִּילֵנוּ מִיַּד הָרְעִים וְגַם
דָּלָה דָּלָה לָנוּ וַיִּשְׁק אֶת הַצֹּאן.
כ וַיֹּאמֶר אֶל בְּנֹתָיו וְאִיו לָמָּה זֶה עֲזַבְתֶּן אֶת
הָאִישׁ קְרָאָן לוֹ וַיֵּאכַל לֶחֶם.
כא וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה לְשֹׁבֵת אֶת הָאִישׁ וַיִּתֵּן אֶת צִפְרָה
בְּתוֹ לְמֹשֶׁה.
כב וַתְּלַד בֵּן וַיִּקְרָא אֶת שְׁמוֹ גֶרְשֹׁם כִּי אָמַר גֵּר
הָיִיתִי בְּאֶרֶץ נֹכְרִיָּה.
כג וַיְהִי בַיָּמִים הָרַבִּים הָהֵם וַיָּמָת מְלֶךְ מִצְרַיִם
וַיִּאָּנְחוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל מִן הָעֲבֹדָה וַיִּזְעְקוּ וַתַּעַל
שׁוֹעַתָם אֶל הָאֱלֹהִים מִן הָעֲבֹדָה.
כד וַיִּשְׁמַע אֱלֹהִים אֶת נַאֲקָתָם וַיִּזְכֹּר אֱלֹהִים אֶת
בְּרִיתוֹ אֶת אַבְרָהָם אֶת יִצְחָק וְאֶת יַעֲקֹב.
כה וַיֵּרָא אֱלֹהִים אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיַּדַּע אֱלֹהִים.

a strange land."

23 And it came to pass in the course of those many days that the king of Mitzrayim died; and B'nei Yisra'el sighed by reason of the bondage, and they cried, and their cry came up unto Elohim by reason of the bondage. 24 And Elohim heard their groaning, and Elohim remembered His Brit with Avraham, with Yitz'khak, and with Ya'akov. 25 And Elohim saw B'nei Yisra'el, and Elohim took cognizance of them.

Shemot Chapter 3

1 Now Moshe was keeping the flock of Yitro his father-in-law, the priest of Midyan; and he led the flock to the farthest end of the wilderness, and came to the mountain of Elohim, unto Khorev. 2 And The Malakh appeared unto him in a flame of fire out of the midst of a bush; and he looked, and, behold, the bush burned with fire, and the bush was not consumed. 3 And Moshe said, "I will turn aside now, and see this great sight, why the bush is not burnt." 4 And when he saw that he turned aside to see, Elohim called unto him out of the midst of the bush, and said, "Moshe, Moshe." And he said, "Here am I." 5 And He said, "Do not come closer; put off your shoes from off your feet, for the place whereon you stand is kadosh ground." 6 Moreover He said, "I am the Elohim of your father, the Elohim of Avraham, the Elohim of Yitz'khak, and the Elohim of Ya'akov." And Moshe hid his face; for he was afraid to look upon Elohim. 7 And he said, "I have surely seen the affliction of My people that are in Mitzrayim, and have heard their cry by reason of their taskmasters; for I know their pains; 8 and I am come down to deliver them out of the hand of Mitzrayim, and to bring them up out of that land unto a good and large land, unto a land flowing with milk and honey; unto the place of the Kena'ani, and the Khivi, and the Amori, and the Perizi, and the Khivi, and the Yevusi. 9 And now, behold, the cry of B'nei Yisra'el is come unto Me; moreover I have seen the oppression wherewith Mitzrayim oppresses them. 10 Come now, therefore, and I will send you unto Paroh, that you may bring forth My people B'nei Yisra'el out of Mitzrayim." 11 And Moshe said unto Elohim, "Who am I, that I should go unto Paroh, and

שמות פרק ג

א ומשה היה רעה את צאן יתרו חתנו כהן מדן וינהג את הצאן אחר המדבר ויבא אל הר האלהים חרבה.
ב וירא מלאך יהוה אליו בלבת אש מתוך הסנה וירא והנה הסנה בער באש והסנה איננו אכל.
ג ויאמר משה אסרה נא ואראה את המראה הגדל הזה מדוע לא יבער הסנה.
ד וירא יהוה כי סר לראות ויקרא אליו אלהים מתוך הסנה ויאמר משה משה ויאמר הנני.
ה ויאמר אל תקרב הלם של נעליך מעל רגליך כי המקום אשר אתה עומד עליו אדמת קדש הוא.
ו ויאמר אנכי אלהי אביך אלהי אברהם אלהי יצחק ואלהי יעקב ויסתר משה פניו כי ירא מהביט אל האלהים.
ז ויאמר יהוה ראה ראיתי את עני עמי אשר במצרים ואת צעקתם שמעתי מפני נגשיו כי ידעתי את מכאביו.
ח וארד להצילו מיד מצרים ולהעלתו מן הארץ ההוא אל ארץ טובה ורחבה אל ארץ זבת חלב ודבש אל מקום הכנעני והחתי והאמרי והפריזי והחוי והיבوسی.
ט ועתה הנה צעקת בני ישראל באה אלי וגם ראיתי את הלחץ אשר מצרים לחצים אתם.
י ועתה לכה ואשלחך אל פרעה והוצא את עמי בני ישראל ממצרים.
יא ויאמר משה אל האלהים מי אנכי כי אלך אל פרעה וכי אוציא את בני ישראל ממצרים.
יב ויאמר כי אהיה עמך וזה לך האות כי אנכי שלחתיך בהוציאך את העם ממצרים תעבדון את האלהים על ההר הזה.
יג ויאמר משה אל האלהים הנה אנכי בא אל

that I should bring forth B'nei Yisra'el out of Mitzrayim?" 12 And He said, "Certainly I will be with you; and this shall be the token unto you, that I have sent you: when you have brought forth the people out of Mitzrayim, you shall serve Elohim upon this mountain." 13 And Moshe said unto Elohim, "Behold, when I come unto B'nei Yisra'el, and shall say unto them, 'The Elohim of your fathers has sent me unto you,' and they shall say to me, 'What is His Name?' What shall I say unto them?" 14 And Elohim said unto Moshe, "I WILL BE WHO I WILL BE;" and He said, "Thus shall you say unto B'nei Yisra'el, 'I WILL BE has sent me unto you.'" 15 And Elohim said moreover unto Moshe, "Thus shall you say unto B'nei Yisra'el, 'יהוה', the Elohim of your fathers, the Elohim of Avraham, the Elohim of Yitz'khak, and the Elohim of Ya'akov, has sent me unto you; this is My Name forever, and this is My memorial unto all generations." 16 Go, and gather the elders of Yisra'el together, and say unto them, 'יהוה', the Elohim of your fathers, the Elohim of Avraham, of Yitz'khak, and of Ya'akov, has appeared unto me, saying, 'I have surely remembered you, and seen that which is done to you in Mitzrayim. 17 And I have said, 'I will bring you up out of the affliction of Mitzrayim unto the land of the Kena'ani, and the Khiti, and the Amori, and the Perizi, and the Khivi, and the Yevusi, unto a land flowing with milk and honey.'" 18 And they shall hearken to your voice. And you shall come, you and the elders of Yisra'el, unto the king of Mitzrayim, and you shall say unto him, 'יהוה', the Elohim of Halvrin, has met with us. And now let us go, we pray, three days' journey into the wilderness, that we may sacrifice to יהוה our Elohim." 19 And I know that the king of Mitzrayim will not give you leave to go, except by a mighty hand. 20 And I will put forth My hand, and smite Mitzrayim with all My wonders which I will do in the midst thereof. And after that he will let you go. 21 And I will give this people favor in the sight of Mitzrayim. And it shall come to pass that when you go, you shall not go empty; 22 but every woman shall ask of her neighbor, and of her that sojourns in her house, jewels of silver, and jewels of gold, and raiment; and you shall put them upon your sons, and upon your daughters; and you shall spoil Mitzrayim."

בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתִּי לָהֶם אֱלֹהֵי אֲבוֹתֵיכֶם שְׁלַחְנִי אֵלֵיכֶם וְאָמְרוּ לִי מַה שְּׁמוֹ מָה אָמַר אֱלֹהִים.
 יָד וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים אֶל מֹשֶׁה אֱהִיָּה אֲשֶׁר אֱהִיָּה וַיֹּאמֶר כֹּה תֹאמַר לְבְנֵי יִשְׂרָאֵל אֱהִיָּה שְׁלַחְנִי אֵלֵיכֶם.
 טו וַיֹּאמֶר עוֹד אֱלֹהִים אֶל מֹשֶׁה כֹּה תֹאמַר אֶל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל יְהוָה אֱלֹהֵי אֲבוֹתֵיכֶם אֱלֹהֵי אַבְרָהָם אֱלֹהֵי יִצְחָק וְאֱלֹהֵי יַעֲקֹב שְׁלַחְנִי אֵלֵיכֶם זֶה שְׁמִי לְעֹלָם וְזֶה זִכְרִי לְדֹר דֹּר.
 טז לֵךְ וְאֶסְפַּתְּ אֶת זִקְנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם יְהוָה אֱלֹהֵי אֲבוֹתֵיכֶם נִרְאָה אֵלַי אַבְרָהָם יִצְחָק וַיַּעֲקֹב לֵאמֹר פֶּקֶד פְּקֻדֹתַי אֶתְכֶם וְאֶת הָעֲשׂוּי לְכֶם בְּמִצְרָיִם.
 יז וְאָמַר אֲעֲלֶה אֶתְכֶם מִמִּצְרַיִם אֶל אֶרֶץ הַכְּנַעֲנִי וְהַחִתִּי וְהָאֱמֹרִי וְהַפְּרִזִי וְהַחִוִּי וְהַיְבוּסִי אֶל אֶרֶץ זָבַת חֶלֶב וְדָבָשׁ.
 יח וְשָׁמְעוּ לְקֹלְךָ וּבֵאתָ אֵתָּה וְזִקְנֵי יִשְׂרָאֵל אֶל מֶלֶךְ מִצְרַיִם וְאָמַרְתָּם אֵלָיו יְהוָה אֱלֹהֵי הָעִבְרִיִּים נִקְרָה עָלֵינוּ וְעַתָּה גִלְכָּה נָא דְרֹךְ שְׁלֹשֶׁת יָמִים בְּמִדְבָּר וְנִזְבַּחָה לַיהוָה אֱלֹהֵינוּ.
 יט וְאֲנִי יִדְעֹתִי כִּי לֹא יִתֵּן אֶתְכֶם מֶלֶךְ מִצְרַיִם לְהֵלֵךְ וְלֹא בִיד חֲזָקָה.
 כ וְשְׁלַחְתִּי אֶת יָדִי וְהִכִּיתִי אֶת מִצְרַיִם בְּכָל נִפְלְאוֹתַי אֲשֶׁר אֲעֲשֶׂה בְּקִרְבּוֹ וְאַחֲרָי כֹּן יִשְׁלַח אֶתְכֶם.
 כא וְנִתְּתִי אֶת חֵן הָעַם הַזֶּה בְּעֵינֵי מִצְרַיִם וְהִיא כִּי תִלְכוּן לֹא תִלְכוּ רִיקִים.
 כב וְשָׂאֵלָה אִשָּׁה מִשְׁכַּנְתָּהּ וּמִגֵּרַת בֵּיתָהּ כָּלִי כֶסֶף וְכָלִי זָהָב וְשִׁמְלֹת וְשִׁמְתָם עַל בְּנֵיכֶם וְעַל בְּנֹתֵיכֶם וְנִצַּלְתֶּם אֶת מִצְרַיִם.

Shemot Chapter 4

1 And Moshe answered and said, "But, behold, they will not believe me, nor hearken unto my voice, for they will say, " יהוה has not appeared unto you." 2 And יהוה said unto him, "What is that in your hand?" And he said, "A rod." 3 And He said, "Cast it on the ground." And he cast it on the ground, and it became a serpent; and Moshe fled from before it. 4 And יהוה said unto Moshe, "Put forth your hand, and take it by the tail," and he put forth his hand, and laid hold of it, and it became a rod in his hand, 5 "that they may believe that יהוה , the Elohim of their fathers, the Elohim of Avraham, the Elohim of Yitz'khak, and the Elohim of Ya'akov, has appeared unto you." 6 And יהוה said furthermore unto him, "Put now your hand into your bosom." And he put his hand into his bosom; and when he took it out, behold, his hand was leprous, as white as snow. 7 And He said, "Put your hand back into your bosom." And he put his hand back into his bosom; and when he took it out of his bosom, behold, it was turned again as his other flesh. 8 "And it shall come to pass, if they will not believe you, neither hearken to the voice of the first sign, that they will believe the voice of the latter sign. 9 And it shall come to pass, if they will not believe even these two signs, neither hearken unto your voice, that you shall take of the water of the river and pour it upon the dry land; and the water which you take out of the river shall become blood upon the dry land." 10 And Moshe said unto יהוה , "Oh Adonai, I am not a man of words, neither heretofore, nor since You have spoken unto Your servant; for I am slow of speech, and of a slow tongue." 11 And יהוה said unto him, "Who has made man's mouth? Or who makes a man dumb, or deaf, or seeing, or blind? Is it not I, יהוה ? Now 12 therefore go, and I will be with your mouth, and teach you what you shall speak." 13 And he said, "Oh Adonai, send, I pray, by the hand of him whom You will send." 14 And the anger of יהוה was kindled against Moshe, and He said, "Is there not Aharon your brother, HaLevi? I know that he can speak well. And also, behold, he comes forth to meet you; and when he sees you, he will be glad in his heart. 15 And you shall speak unto him, and put the

שמות פרק ד

א וַיַּעַן מֹשֶׁה וַיֹּאמֶר וְהֵן לֹא יֵאֱמִינוּ לִי וְלֹא יִשְׁמְעוּ בְּקוֹלִי כִּי יֹאמְרוּ לֹא נִרְאָה אֱלֹהֶיךָ יְהוָה .
ב וַיֹּאמֶר אֵלָיו יְהוָה מַזֶּה (מָה זֶה) בְּיָדְךָ וַיֹּאמֶר מִטֵּה.
ג וַיֹּאמֶר הֲשַׁלְּכֶהוּ אֶרְצָה וַיִּשְׁלַכְהוּ אֶרְצָה וַיְהִי לְנָחֶשׂ וַיִּנָּס מֹשֶׁה מִפָּנָיו.
ד וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה שְׁלַח יָדְךָ וְאַחֲזוּ בְּזַנְבּוֹ וַיִּשְׁלַח יָדוֹ וַיַּחֲזֶק בּוֹ וַיְהִי לְמִטָּה בְּכַפּוֹ.
ה לְמַעַן יֵאֱמִינוּ כִּי נִרְאָה אֱלֹהֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵי אֲבֹתָם אֱלֹהֵי אַבְרָהָם אֱלֹהֵי יִצְחָק וְאֱלֹהֵי יַעֲקֹב.
ו וַיֹּאמֶר יְהוָה לוֹ עוֹד הֵבֵא נָא יָדְךָ בְּחִיקְךָ וַיָּבֵא יָדוֹ בְּחִיקוֹ וַיּוֹצֵאָהּ וְהִנֵּה יָדוֹ מִצְרַעַת כַּשָּׁלֹג.
ז וַיֹּאמֶר הֲשִׁב יָדְךָ אֶל חִיקְךָ וַיִּשֶׁב יָדוֹ אֶל חִיקוֹ וַיּוֹצֵאָהּ מִחִיקוֹ וְהִנֵּה שָׁבָה כַּבָּשָׂרוֹ.
ח וְהָיָה אִם לֹא יֵאֱמִינוּ לָךְ וְלֹא יִשְׁמְעוּ לְקוֹל הָאֵת הָרֹאשׁוֹן וְהֵאֱמִינוּ לְקוֹל הָאֵת הָאַחֲרוֹן.
ט וְהָיָה אִם לֹא יֵאֱמִינוּ גַם לַשְּׁנֵי הָאֵתוֹת הָאֵלֶּה וְלֹא יִשְׁמְעוּן לְקוֹלְךָ וְלִקְחַת מִמִּימֵי הַיָּאֵר וּשְׁפַכְתָּ הַיִּבְשָׁה וְהָיוּ הַמַּיִם אֲשֶׁר תִּקַּח מִן הַיָּאֵר וְהָיוּ לְדָם בַּיּוֹמָהּ.
י וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל יְהוָה בִּי אֲדֹנָי לֹא אִישׁ דְּבָרִים אָנֹכִי גַם מִתְמוֹל גַּם מִשְׁלָשׁ גַּם מֵאָז דִּבַּרְתָּ אֵלַי עַבְדְּךָ כִּי כָבֵד פָּה וּכְבֹד לְשׁוֹן אָנֹכִי.
יא וַיֹּאמֶר יְהוָה אֵלָיו מִי שָׁם פֶּה לְאָדָם אוֹ מִי יָשׁוּם אֵלִים אוֹ חֲרָשׁ אוֹ פִּקַּח אוֹ עוֹר הֲלֹא אָנֹכִי יְהוָה .
יב וְעַתָּה לָךְ וְאָנֹכִי אֶהְיֶה עִם פִּיךָ וְהוֹרִיתִיךָ אֲשֶׁר תִּדְבֹר.
יג וַיֹּאמֶר בִּי אֲדֹנָי שְׁלַח נָא בְּיַד תְּשַׁלַּח.
יד וַיַּחַר אַף יְהוָה בְּמֹשֶׁה וַיֹּאמֶר הֲלֹא אֶהְרֵן אַחִיךָ הַלֵּוִי יִדְעָתִי כִּי דַבֵּר יִדְבֹר הוּא וְגַם הִנֵּה הוּא יֵצֵא לְקִרְאָתְךָ וְרָאָךָ וְשָׁמַח בְּלִבּוֹ.
טו וַדְבַרְתָּ אֵלָיו וְשָׁמַתְּ אֶת הַדְּבָרִים בְּפִיו וְאָנֹכִי אֶהְיֶה עִם פִּיךָ וְעִם פִּיהוֹ וְהוֹרִיתִי אֶתְכֶם אֶת אֲשֶׁר תַּעֲשׂוּן.
טז וַדְבַר הוּא לָךְ אֶל הָעָם וְהָיָה הוּא יְהִיֶה לָךְ לְפִה וְאַתָּה תְהִיֶה לוֹ לְאֱלֹהִים.
יז וְאֵת הַמִּטָּה הַזֶּה תִּקַּח בְּיָדְךָ אֲשֶׁר תַּעֲשֶׂה בוֹ אֶת הָאֵתוֹת.
יח וַיֵּלֶךְ מֹשֶׁה וַיָּשֻׁב אֶל יֶתֶר חֹתְנּוֹ וַיֹּאמֶר לוֹ

words in his mouth; and I will be with your mouth, and with his mouth, and will teach you what you shall do. 16 And he shall be your spokesman unto the people; and it shall come to pass, that he shall be to you a mouth, and you shall be to him in the stead of Elohim. 17 And you shall take in your hand this rod, wherewith you shall do the signs."

18 And Moshe went and returned to Yitro his father-in-law, and said unto him, "Let me go, I pray, and return unto my brethren that are in Mitzrayim, and see whether they are yet alive." And Yitro said to Moshe, "Go in shalom." 19 And יהוה said unto Moshe in Midyan, "Go, return into Mitzrayim, for all the men are dead that sought your life." 20 And Moshe took his wife and his sons, and set them upon a donkey, and he returned to the land of Mitzrayim; and Moshe took the rod of Elohim in his hand. 21 And יהוה said unto Moshe, "When you go back into Mitzrayim, see that you do before Paroh all the wonders which I have put in your hand; but I will harden his heart, and he will not let the people go. 22 And you shall say unto Paroh, 'Thus says יהוה : Yisra'el is My son, My firstborn. 23 And I have said unto you, 'Let My son go, that he may serve Me;' and you have refused to let him go. Behold, I will slay your son, your firstborn'."

24 And it came to pass on the way at the lodging-place, that יהוה met him, and sought to kill him. 25 Then Tziporah took a flint, and cut off the foreskin of her son, and cast it at his feet; and she said, "Surely a bridegroom of blood are you to me." 26 So He let him alone. Then she said, "A bridegroom of blood in regard to circumcision."

27 And יהוה said to Aharon, "Go into the wilderness to meet Moshe." And he went and met him in the mountain of Elohim, and kissed him. 28 And Moshe told Aharon all the words of יהוה wherewith He had sent him, and all the signs wherewith He had charged him. 29 And Moshe and Aharon went and gathered together all the elders of B'nei Yisra'el. 30 And Aharon spoke all the words which יהוה had spoken unto Moshe, and did the signs in the sight of the people. 31 And the people believed; and when they heard that יהוה had remembered B'nei Yisra'el, and that He had seen their affliction, then they bowed their heads and worshipped.

אֶלְכָה נָא וְאָשׁוּבָה אֶל אַחֵי אֲשֶׁר בְּמִצְרַיִם
וְאָרְאָה הָעוֹדִם חַיִּים וַיֹּאמֶר יִתְרוֹ לְמֹשֶׁה לֵךְ
לְשָׁלוֹם.

יֵט וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה בְּמִדְיָן לֵךְ שׁוּב מִצְרַיִם
כִּי מָתוּ כָּל הָאֲנָשִׁים הַמְּבַקְשִׁים אֶת נַפְשְׁךָ.
כ וַיִּקַּח מֹשֶׁה אֶת אִשְׁתּוֹ וְאֶת בָּנָיו וַיִּרְכָּבֵם עַל
הַחֲמֹר וַיָּשׁוּב אֶרְצָה מִצְרַיִם וַיִּקַּח מֹשֶׁה אֶת מַטֵּה
הָאֱלֹהִים בְּיָדוֹ.

כֹּא וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה בְּלִכְתָּךְ לָשׁוּב מִצְרַיִמָּה
רְאֵה כָּל הַמִּפְתִּימִים אֲשֶׁר שָׁמַתִּי בְיָדְךָ וְעַשִׂיתָם
לִפְנֵי פַרְעֹה וְאֲנִי אֲחַזֵּק אֶת לְבָבוֹ וְלֹא יִשְׁלַח אֶת
הָעָם.

כב וַאֲמַרְתָּ אֶל פַּרְעֹה כֹּה אָמַר יְהוָה בְּנֵי בְכֹרֵי
יִשְׂרָאֵל.

כג וַאֲמַר אֵלֶיךָ שְׁלַח אֶת בְּנֵי וַיַּעֲבֹדְנִי וְתִמְאָן
לְשַׁלְּחוֹ הִנֵּה אֲנֹכִי הֹרֵג אֶת בְּנֶךָ בְּכַרְךָ.
כד וַיְהִי בְדַרְדָּר בְּמִלּוֹן וַיִּפְגְּשׂוּהוּ יְהוָה וַיִּבְקֹשׁ
הַמִּיתוֹ.

כה וַתִּקַּח צַפְרָה צֹר וַתִּכְרַת אֶת עֶרְלַת בְּנָהּ וַתַּגֵּעַ
לְרַגְלָיו וַתֹּאמֶר כִּי חֲתַן דָּמִים אַתָּה לִּי.
כו וַיִּרְף מִמֶּנּוּ אִז אָמְרָה חֲתַן דָּמִים לַמּוֹלַת.

כז וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל אֱהֲרֹן לֵךְ לִקְרֹאת מֹשֶׁה
הַמִּדְבָּרָה וַיֵּלֶךְ וַיִּפְגְּשׂוּהוּ בְּהַר הָאֱלֹהִים וַיִּשְׁק לּוֹ.
כח וַיַּגֵּד מֹשֶׁה לְאֱהֲרֹן אֶת כָּל דִּבְרֵי יְהוָה אֲשֶׁר
שָׁלְחוֹ וְאֵת כָּל הָאֵתָת אֲשֶׁר צִוְּהוּ.

כט וַיֵּלֶךְ מֹשֶׁה וְאֱהֲרֹן וַיֹּאסְפוּ אֶת כָּל זִקְנֵי בְנֵי
יִשְׂרָאֵל.

ל וַיְדַבֵּר אֱהֲרֹן אֶת כָּל הַדְּבָרִים אֲשֶׁר דִּבֶּר יְהוָה
אֶל מֹשֶׁה וַיַּעַשׂ הָאֵתָת לְעֵינֵי הָעָם.

לא וַיֵּאֱמֶן הָעָם וַיִּשְׁמְעוּ כִּי פָקַד יְהוָה אֶת בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל וְכִי רָאָה אֶת עֲנָנִים וַיִּקְדּוּ וַיִּשְׁתַּחֲוּוּ.

Shemot Chapter 5

1 And afterward Moshe and Aharon came, and said unto Paroh, "Thus says יהוה Elohei Yisra'el, 'Let My people go, that they may hold a Khag unto Me in the wilderness.'" 2 And Paroh said, "Who is יהוה , that I should hearken unto His voice to let Yisra'el go? I know not יהוה , and moreover I will not let Yisra'el go." 3 And they said, "The Elohim of the Ivrim has met with us. Let us go, we pray, three days' journey into the wilderness, and sacrifice unto יהוה our Elohim; lest He fall upon us with pestilence, or with the sword." 4 And the king of Mitzrayim said unto them, "Why do you, Moshe and Aharon, cause the people to break loose from their work? Get yourselves unto your burdens." 5 And Paroh said, "Behold, the people of the land are now many, and will you make them rest from their burdens?" 6 And the same day Paroh commanded the taskmasters of the people and their officers, saying, 7 "You shall no more give the people straw to make brick, as until now. Let them go and gather straw for themselves. 8 And the tally of the bricks, which they did make before now, you shall lay upon them; you shall not diminish aught thereof; for they are idle; therefore they cry, saying, 'Let us go and sacrifice to our Elohim.'" 9 Let heavier work be laid upon the men, that they may labor therein; and let them not regard lying words." 10 And the taskmasters of the people went out, and their officers, and they spoke to the people, saying, "Thus says Paroh, 'I will not give you straw. 11 Go yourselves, get straw where you can find it; for nought of your work shall be diminished'." 12 So the people were scattered abroad throughout all the land of Mitzrayim to gather stubble for straw. 13 And the taskmasters were urgent, saying, "Fulfill your work, your daily task, as when there was straw." 14 And the officers of B'nei Yisra'el, whom Paroh's taskmasters had set over them, were beaten, saying, "Why have you not fulfilled your appointed task in making brick both yesterday and today as before now?" 15 Then the officers of B'nei Yisra'el came and cried unto Paroh, saying, "Why do you deal thus with your servants? 16 There is no straw given unto your servants, and they say to us, 'Make brick;' and, behold,

שמות פרק ה

א ואחר באו משה ואהרן ויאמרו אל פרעה כה אמר יהוה אלהי ישראל שלח את עמי ויחגו לי במדבר.
ב ויאמר פרעה מי יהוה אשר אשמע בקולו לשלח את ישראל לא ידעתי את יהוה וגם את ישראל לא אשלח.
ג ויאמרו אלהי העברים נקרא עלינו גלכה נא דרך שלשת ימים במדבר ונזבחה ליהוה אלהינו פן יפגענו בדבר או בחרב.
ד ויאמר אלהם מלך מצרים למה משה ואהרן תפריעו את העם ממעשיו לכו לסבלתיכם.
ה ויאמר פרעה הן רבים עתה עם הארץ והשבתם אתם מסבלתם.
ו ויצו פרעה ביום ההוא את הנגשים בעם ואת שטריו לאמר.
ז לא תאספון לתת תבן לעם ללבן הלבנים כתמול שלשם הם ילכו וקששו להם תבן.
ח ואת מתכנת הלבנים אשר הם עשים תמול שלשם תשימו עליהם לא תגרעו ממנו כי נרפים הם על פן הם צעקים לאמר גלכה נזבחה לאלהינו.
ט תכבד העבדה על האנשים ויעשו בה ואל ישעו בדברי שקר.
י ויצאו נגשי העם ושטריו ויאמרו אל העם לאמר כה אמר פרעה אינני נתן לכם תבן.
יא אתם לכו קחו לכם תבן מאשר תמצאו כי אין נגרע מעבדתכם דבר.
יב ויפץ העם בכל ארץ מצרים לקשש קש לתבן.
יג והנגשים אצים לאמר פלו מעשיכם דבר יום ביומו כאשר בהיות התבן.
יד ויכו שטריו בני ישראל אשר שמו עליהם נגשי פרעה לאמר מדוע לא כלייתם חקכם ללבן כתמול שלשם גם תמול גם היום.
טו ויבאו שטריו בני ישראל ויצעקו אל פרעה לאמר למה תעשה כה לעבדיך.
טז תבן אין נתן לעבדיך ולבנים אמרים לנו עשו והנה עבדיך מכים וחטאת עמך.
יז ויאמר נרפים אתם נרפים על פן אתם אמרים גלכה נזבחה ליהוה.
יח ועתה לכו עבדו ותבן לא ינתן לכם ותכן

your servants are beaten, but the fault is in your own people." 17 But he said, "You are idle, you are idle; therefore you say, 'Let us go and sacrifice to יהוה .' Go 18 therefore now, and work; for there shall no straw be given you, yet shall you deliver the tally of bricks." 19 And the officers of B'nei Yisra'el did see that they were set on mischief, when they said, "You shall not diminish aught from your bricks, your daily task." 20 And they met Moshe and Aharon, who stood in the way as they came forth from Paroh, 21 and they said unto them, " יהוה look upon you, and judge; because you have made our savor to be abhorred in the eyes of Paroh, and in the eyes of his servants, to put a sword in their hand to slay us." 22 And Moshe returned unto יהוה , and said, "Adonai, why have You dealt ill with this people? Why is it that You have sent me? 23 For since I came to Paroh to speak in Your Name, he has dealt ill with this people; neither have You delivered Your people at all."

לְבָנִים תִּתְּנוּ.
יֵט וַיֵּרְאוּ שְׂטָרֵי בְנֵי יִשְׂרָאֵל אֹתָם בָּרַע לֵאמֹר לֹא
תִּגְרְעוּ מִלְּבַנֵיכֶם דְּבַר יוֹם בְּיוֹמוֹ.
כ וַיִּפְגְּעוּ אֶת מֹשֶׁה וְאֶת אַהֲרֹן נֹצְצִים לְקִרְאָתָם
בְּצֵאתָם מֵאֵת פְּרַעֲהוּ.
כא וַיֹּאמְרוּ אֱלֹהִים יִרְא יְהוָה עָלֵיכֶם וַיִּשְׁפֹּט אֲשֶׁר
הִבְאִשְׁתֶּם אֶת רִיחֲנוּ בְּעֵינֵי פְרַעֲהוּ וּבְעֵינֵי עֲבָדָיו
לְתֵת חֶרֶב בְּיָדָם לְהִרְגָנוּ.
כב וַיָּשָׁב מֹשֶׁה אֶל יְהוָה וַיֹּאמֶר אֲדֹנָי לָמָּה
הִרְעַתָּה לָעָם הַזֶּה לָמָּה זֶה שְׁלַחְתָּנִי.
כג וּמֵאֵז בְּאֵתִי אֶל פְּרַעֲהוּ לְדַבֵּר בְּשִׁמְךָ הִרְעָה לָעָם
הַזֶּה וְהֵצֵל לֹא הֵצֵלְתָּ אֶת עַמְּךָ.

Shemot Chapter 6

1 And יהוה said unto Moshe, "Now shall you see what I will do to Paroh; for by a strong hand shall he let them go, and by a strong hand shall he drive them out of his land."

שְׁמוֹת פָּרֹחַ ו
א וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה עֲתָה תִרְאֶה אֲשֶׁר
אֶעֱשֶׂה לְפְרַעֲהוּ כִּי בְיַד חֲזָקָה יִשְׁלַחַם וּבְיַד חֲזָקָה
יִגְרֹשֶׁם מֵאֶרְצוֹ.

HAFTARAH

Yesha-Yahu Chapter 27

6 In days to come shall Ya'akov take root, Yisra'el shall blossom and bud; and the face of the world shall be filled with fruitage."
7 "Has He smitten him as He smote those that smote Him? Or is He slain according to the slaughter of them that were slain by Him? 8 In full measure, when You send her away, You contend with her; He has removed her with His rough blast in the day of the east wind. 9 Therefore by this shall the iniquity of Ya'akov be expiated, and this is all the fruit of taking away his sin:

יִשְׁעֵיהוּ פָּרֹחַ כז
ו הַבָּאִים יִשְׂרָשׁ יַעֲקֹב וַיִּצְיַץ וּפְרָחַ יִשְׂרָאֵל; וּמְלֵאוּ
פְּנֵי תֵבֵל תִּנְוֹבָה.
ז הַכִּמְכַת מִכֹּהוּ הַכֹּהוּ: אִם כְּהִרְגָה הִרְגִּיו הִרְגָה. ח
בְּסֵאֶסְאָה בְּשִׁלְחָה תִּרְיַבְנָה; הִגָּה בְּרוּחוֹ הַקֶּשֶׁה
בְּיוֹם קָדִים.
ט לִכְן בְּזֹאת יִכְפֹּר עֹון יַעֲקֹב וְזֶה כָּל פְּרֵי הַסֵּר
חֲטָאתוֹ: בְּשׂוּמוֹ כָּל אֲבֵי מִזְבֵּחַ כְּאֲבֵי גֵר
מִנְפָצוֹת לֹא יִקְמוּ אֲשֵׁרִים וְחַמְנִים.
י כִּי עִיר בְּצוּרָה בְּדָד נוֹה מְשֻׁלַּח וְנִעְזָב כַּמְדַּבֵּר;

when He makes all the stones of the altar as chalkstones that are beaten in pieces, so that the Asherim and the sun-images shall rise no more. 10 For the fortified city is solitary, a habitation abandoned and forsaken, like the wilderness; there shall the calf feed, and there shall he lie down, and consume the branches thereof. 11 When the boughs thereof are withered, they shall be broken off; the women shall come, and set them on fire; for it is a people of no understanding; therefore He that made them will not have compassion upon them, and He that formed them will not be gracious unto them."

12 "And it shall come to pass in that day, that יהוה will knock off [His fruit] from the flood of the River unto the Brook of Mitzrayim, and you shall be gathered one by one, O B'nei Yisra'el."

13 "And it shall come to pass in that day, that The Great Shofar shall blast; and they shall come that were lost in the land of Ashur, and they that were dispersed in the land of Mitzrayim; and they shall worship יהוה in Har HaKodesh at Yerushalayim."

שם ירעה עגל ושם ירפץ וכלה סעפיה.
יא ביבש קצירה תשבִרנה נשים באות מאירות
אותה: כי לא עם בינות הוא על כן לא ירחמנו
עשהו ויצרו לא יחננו.

יב והיה ביום ההוא יחבט יהוה משבלת הנֶהר
עד נחל מצרים; ואתם תלקטו לאחד אחד בני
ישִראל.

יג והיה ביום ההוא יתקע בשופר גדול ובאו
האבדים בארץ אשור והנדחים בארץ מצרים;
והשתחוו ליהוה בהר הקדש בירושלם.

Yesha-Yahu Chapter 28

1 "Woe to the crown of pride of the drunkards of Efrayim, and to the fading flower of his glorious beauty, which is on the head of the fat valley of them that are smitten down with wine! 2 Behold, Adonai has a mighty and strong one, as a storm of hail, a tempest of destruction, as a storm of mighty waters overflowing, that casts down to the earth with violence. 3 The crown of pride of the drunkards of Efrayim shall be trodden under foot; 4 and the fading flower of his glorious beauty, which is on the head of the fat valley, shall be as the first-ripe fig before the summer, which when one looks upon it, while it is yet in his hand he eats it up. 5 In that day shall יהוה Tzeva'ot be for a crown of glory, and for a diadem of beauty unto the residue of His people; 6 and for a spirit of judgment to him that sits in judgment, and for strength to them that turn back the battle at the gate. 7 But these also reel through wine, and stagger through strong drink; the priest and the prophet reel through strong drink, they are confused because of wine, they stagger because of strong drink; they reel in vision,

ישעיהו פרק כח

א הוי עטרת גאות שכרי אפרים וציץ נבל צבי
תפארתו אשר על ראש גיא שמנים הלומי יין.
ב הנה חזק ואמץ לאדני כזרם ברד שער קטב;
כזרם מים כבירים שטפים הניח לארץ ביד.
ג ברגלים תרמסנה; עטרת גאות שכורי אפרים.
ד והיתה ציצת נבל צבי תפארתו אשר על ראש
גיא שמנים כבכורה בטרם קיץ אשר יראה
הראה אותה בעודה בכפו יבלענה.
ה ביום ההוא יהיה יהוה צבאות לעטרת צבי
ולצפירת תפארה לשאר עמו.
ו ולרוח משפט ליושב על המשפט ולגבורה
משיבי מלחמה שערה.
ז וגם אלה ביין שגו ובשכר תעו: כהן ונביא שגו
בשכר נבלעו מן היין תעו מן השכר שגו בראה
פקו פליליה.
ח כי כל שלחנות מלאו קיא צאה בלי מקום.
ט את מי יורה דעה ואת מי יבין שמועה גמולי
מחלב עתיקי משדדים.
י כי צו לצו צו לקו לקו לקו זעיר שם זעיר
שם.

they totter in judgment. 8 For all tables are full of filthy vomit, and no place is clean."

9 "Whom shall one teach knowledge? And whom shall one make to understand the message? Them that are weaned from the milk, them that are drawn from the breasts? 10 For it is precept by precept, precept by precept, line by line, line by line; here a little, there a little. 11 For with stammering lips and with a strange tongue shall it be spoken to this people, 12 to whom it was said, 'This is the rest, give rest to the weary; and this is the refreshing'; yet they would not hear. 13 And so D'var יהוה is unto them precept by precept, precept by precept, line by line, line by line; here a little, there a little; that they may go, and fall backward, and be broken, and snared, and taken."

14 "Therefore hear D'var יהוה , you scoffers, the ballad-mongers of this people which is in Yerushalayim. 15 Because you have said, 'We have made a covenant with Mavet, and with She'ol are we at agreement; when the scouring scourge shall pass through, it shall not come unto us; for we have made lies our refuge, and in falsehood have we hid ourselves'."

16 "Therefore thus says Adonai יהוה , 'Behold, I lay in Tzion, for a foundation, a stone; a tried stone, a costly cornerstone of sure foundation; he that trusts shall not be ashamed. 17 And I will make justice the line, and tzedaka the plummet; and the hail shall sweep away the refuge of lies, and the waters shall overflow the hiding-place. 18 And your covenant with Mavet shall be disannulled, and your agreement with She'ol shall not stand; when the scouring scourge shall pass through, then you shall be trodden down by it, 19 as often as it passes through, it shall take you; for morning by morning shall it pass through, by day and by night; and it shall be sheer terror to understand the message. 20 For the bed is too short for a man to stretch himself, and the covering too narrow when he gathers himself up. 21 For יהוה will rise up as in Har Peratzim, He will be wroth as in the valley of Givon; that He may do His work, strange is His work, and bring to pass His act, strange is His act. 22 Now, therefore, do not be scoffers, lest your bands are made strong; for an extermination wholly determined have I heard from Adonai יהוה Tzeva'ot, upon the whole land.'"

יא כי בלעגי שפה ובלשון אחרת ידבר אל העם הזה.

יב אשר אמר אליהם זאת המנוחה הניחו לעיף וזאת המרגעה; ולא אבוא שמוע.

יג והיה להם דבר יהוה צו לצו צו לצו קו לקו קו לקו זעיר שם זעיר שם למען ילכו וכשלו אחר ונשברו ונוקשו ונלכדו.

יד לכן שמעו דבר יהוה אנשי לצון משלי העם הזה אשר בירושלם.

טו כי אמרתם כרתנו ברית את מות ועם שאול עשינו חזה; שיט (שוט) שוטף כי עבר (יעבר) לא יבואנו כי שמנו כזב מחסנו ובשקר נסתרנו.

טז לכן פה אמר אדני יהוה הנני יסד בציון אבן; אבן בחן פנת יקרת מוסד מוסד המאמין לא יחיש.

יז ושמתי משפט לקו וצדקה למשקלת; ויעה ברד מחסה כזב וסתר מים ישטפו.

יח וכפר בריתכם את מות וחוזהכם את שאול לא תקום; שוט שוטף כי יעבר והייתם לו למרמס.

יט מדי עברו יקח אתכם כי בבקר בבקר יעבר ביום ובלילה; והיה רק זועה הבין שמועה.

כ כי קצר המצע מהשתרע; והמסכה צרה כהתכנס.

כא כי כהר פרצים יקום יהוה כעמק בגבעון ירגז לעשות מעשהו זר מעשהו ולעבד עבדתו נכריה עבדתו.

כב ועתה אל תתלוצצו פן יחזקו מוסריכם: כי כלה ונחרצה שמעתי מאת אדני יהוה צבאות על כל הארץ.

כג האזינו ושמעו קולי; הקשיבו ושמעו אמרתי. כד הכל היום יחרש החרש לזרע; יפתח וישדד אדמתו.

כה הלוא אם שנה פניה והפיץ קצח וכמן יזרק; ושם חטה שורה ושערה נסמן וכסמת גבלתו. כו ויסרו למשפט אלהיו יורנו.

כז כי לא בתרוץ יודש קצח ואופן עגלה על כמן יוסב: כי במטה יחבט קצח וכמן בשבט.

כח לחם יודק כי לא לנצח אדוש ידושנו; והמם גלגל עגלתו ופרשיו לא ידקנו.

כט גם זאת מעם יהוה צבאות יצאה: הפלא עצה הגדיל תושיה.

23 "Give ear, and hear my voice; attend, and hear my speech. 24 Is the plowman never done with plowing to sow, with the opening and harrowing of his ground? 25 When he has made plain the face thereof, does he not cast abroad the black cummin, and scatter the cummin, and put in the wheat in rows, and the barley in the appointed place, and the spelt in the border thereof? 26 For He does instruct him aright; his Elohim does teach him. 27 For the black cummin is not threshed with a threshing-sledge, neither is a cart wheel turned about upon the cummin; but the black cummin is beaten out with a staff, and the cummin with a rod. 28 Is bread grain crushed? Nay, he will not for always be threshing it; and though the roller of his wagon and its sharp edges move noisily, he does not crush it. 29 This also comes forth from יהוה Tzeva'ot. Wonderful is His counsel, and great His wisdom."

Yesha-Yahu Chapter 29

1 "Ah, Ariel, Ariel, the city where David encamped! Add year to year, let the khagim come round! 2 Then will I distress Ariel, and there shall be mourning and moaning; and she shall be unto Me as a hearth of God. 3 And I will encamp against you round about, and will lay siege against you with a mound, and I will raise siege works against you. 4 And brought down, you shall speak out of the ground, and your speech shall be low out of the dust; and your voice shall be as of a ghost out of the ground, and your speech shall chirp out of the dust. 5 But the multitude of your foes shall be like small dust, and the multitude of the terrible ones as chaff that passes away; yes, it shall be at an instant suddenly." 6 "There shall be a visitation from יהוה Tzeva'ot, with thunder, and with earthquake, and great noise, with whirlwind and tempest, and the flame of a devouring fire. 7 And the multitude of all the nations that war against Ariel, even all that war against her, and the bulwarks about her, and they that distress her, shall be as a dream, a vision of the night. 8 And it shall be as when a hungry man dreams, and, behold, he eats, but he awakes, and his soul is empty; or as when a thirsty man dreams, and, behold, he drinks, but he awakes, and, behold, he is faint, and his soul has appetite."

ישעיהו פרק כט

א הוֹי אַרְיֵאל אַרְיֵאל קְרִית חֲנָה דָּוִד; סִפּוֹ שָׁנָה
עַל שָׁנָה חֲגִים יִגְלֹפוּ.
ב וְהִצִּיקוֹתִי לְאַרְיֵאל; וְהִיתָה תֶּאֱנִיָּה וְאֲנִיָּה וְהִיתָה
לִי בְּאַרְיֵאל.
ג וְחַנְיָתִי כְּדוֹר עֲלִיד; וְצִרְתִּי עֲלִיד מִצָּב וְהִקִּימֹתִי
עֲלִיד מִצָּרֹת.
ד וְשִׁפְלֹת מֵאָרֶץ תִּדְבְּרִי וּמֵעֶפֶר תִּשָּׁח אִמְרֹתֶיךָ;
וְהִיָּה כְּאוֹב מֵאָרֶץ קוֹלֶךָ וּמֵעֶפֶר אִמְרֹתֶיךָ תִּצְפָּצֵף.
ה וְהִיָּה כְּאֶבֶק דֶּק הַמּוֹן זְרִיד; וּכְמֶזְעַר עֵבֶר הַמּוֹן
עֲרִיצִים וְהִיָּה לְפֶתַע פֶּתְאִים.
ו מַעַם יְהוָה צְבָאוֹת תִּפְקֹד בְּרַעַם וּבְרַעַשׁ וְקוֹל
גָּדוֹל; סוּפָה וּסְעָרָה וְלֶהֱבֵאֵשׁ אוֹכְלָה.
ז וְהִיָּה כְּחֹלוֹם חֲזוֹן לַיְלָה הַמּוֹן כָּל הַגּוֹיִם הַצְּבָאִים
עַל אַרְיֵאל; וְכָל צְבִיָּה וּמִצְדֹתֶיהָ וְהַמְצִיקִים לָהּ.
ח וְהִיָּה כְּאֲשֶׁר יִחַלֵּם הָרֶעִב וְהִנֵּה אוֹכֵל וְהַקִּיץ
וְרִיקָה נַפְשׁוֹ וְכֹאֲשֶׁר יִחַלֵּם הַצָּמֵא וְהִנֵּה שֹׁתֵה
וְהַקִּיץ וְהִנֵּה עֵיפִי וְנַפְשׁוֹ שׁוֹמְקָה.
ט כֵּן יִהְיֶה הַמּוֹן כָּל הַגּוֹיִם הַצְּבָאִים עַל הָרַ צִיּוֹן.
י הַתְּמַהֲמָהוּ וְתַמְהוּ הַשִּׁתְעִשְׁעוּ וְשָׁעוּ; שָׁכְרוּ
וְלֹא יִזְנוּ וְלֹא שָׁכְרוּ.
יֵי כִי נִסְדָּךְ עֲלֵיכֶם יְהוָה רוּחַ תִּרְדָּמָה וַיִּעֲצֵם אֶת
עֵינֵיכֶם: אֶת הַנְּבִיאִים וְאֶת רְאִשֵׁיכֶם הַחֲזִים כֶּסֶה.
יֵא וְתִהְיֶה לְכֶם חֲזוֹת הַכֹּל כְּדַבְּרֵי הַסֵּפֶר הַחֲתוּם
אֲשֶׁר יִתְּנוּ אֹתוֹ אֶל יוֹדְעֵי הַסֵּפֶר (סִפְר) לְאֹמֵר

"So shall the multitude of all the nations be, that fight against Har Tzion."

9 "Stupefy yourselves, and be stupid! Blind yourselves, and be blind, you that are drunk, but not with wine, that stagger, but not with strong drink! 10 For יהוה has poured out upon you the spirit of deep sleep, and has closed your eyes; the prophets, and your heads, the seers, has He covered. 11 And the vision of all this is become unto you as the words of a writing that is sealed, which men deliver to one that is learned, saying, 'Read this, I ask you'; and he says, 'I cannot, for it is sealed'; 12 and the writing is delivered to him that is not learned, saying, 'Read this, I ask you'; and he says, 'I am not learned.' 13 And Adonai said, 'Forasmuch as this people draws near, and with their mouth and with their lips do honor Me, but have removed their heart far from Me, and their fear of Me is a commandment of men learned by rote; 14 therefore, behold, I will again do a marvellous work among this people, even a marvellous work and a wonder; and the wisdom of their wise men shall perish, and the prudence of their prudent men shall be hidden. 15 Woe unto them that seek deep to hide their counsel from יהוה, and their works are in the dark, and they say, 'Who sees us, and who knows us?' 16 O your perversity! Shall the potter be esteemed as clay, that the thing made should say of him that made it, 'He made me not'; or the thing framed should say of him that framed it, 'He has no understanding?' 17 Is it not yet a very little while, and Levanon shall be turned into a fruitful field, and the fruitful field shall be esteemed as a forest? 18 And in that day shall the deaf hear the words of a book, and the eyes of the blind shall see out of obscurity and out of darkness. 19 The humble also shall increase their joy in יהוה, and the neediest among men shall exult in the Kadosh One of Yisra'el. 20 For the terrible one is brought to nought, and the scorner ceases, and all they that watch for iniquity are cut off; 21 that make a man an offender by words, and lay a snare for him that reproves in the gate, and turn aside a tzadik with a thing of nought."

22 "Therefore, thus says יהוה, who redeemed Avraham, concerning Beit Ya'akov, 'Ya'akov shall not now be ashamed, neither shall his face now wax pale. 23 When he sees his children, the work of My hands,

קרא נא זה; ואמר לא אוכל כי חתום הוא.
יב ונתן הספר על אשר לא ידע ספר לאמר קרא
נא זה; ואמר לא ידעתי ספר.
יג ויאמר אדני יען כי נגש העם הזה בפיו
ובשפתיו כבדוני ולבו רחוק ממני ותהי יראתם
אתי מצות אנשים מלמדה.
יד לכן הנני יוסף להפליא את העם הזה הפלא
ופלא; ואבדה חכמת חכמיו ובינת נבניו
תסתפר.
טו הוי המעמיקים מיהוה לסתר עצה; והיה
במחשד מעשיהם ויאמרו מי ראנו ומי ידענו.
טז הפככם אם כחמר היצר יחשב: כי יאמר
מעשה לעשהו לא עשני ויצר אמר ליצרו לא
הבין.
יז הלוא עוד מעט מזער ושב לבנון לכרמל;
והכרמל ליער יחשב.
יח ושמעו ביום ההוא החרשים דברי ספר;
ומאפל ומחשד עיני עורים תראינה.
יט ויספו עגונים ביהוה שמחה; ואביוני אדם
בקדוש ישראל יגילו.
כ כי אפס עריץ וכלה לץ; ונכרתו כל שקדי און.
כא מחטיאי אדם בדבר ולמוכיח בשער יקשון;
ויטו בתהו צדיק.
כב לכן זה אמר יהוה אל בית יעקב אשר פדה
את אברהם: לא עתה יבוש יעקב ולא עתה פניו
יחורו.
כג כי בראתו ילדיו מעשה ידי בקרב יקדישו
שמי; והקדישו את קדוש יעקב ואת אלהי
ישראל יעריצו.

in the midst of him, that they consecrate My Name; yes, they shall consecrate the Kadosh Ya'akov, and shall stand in awe of Elohei Yisra'el.

תוועטע ארט

Tehillim Chapter 99

1 יהוה reigns; let the peoples tremble; He is enthroned upon the Keruvim; let the earth quake.
2 יהוה is great in Tzion; and He is high above all the peoples.
3 Let them praise Your Name as great and awesome; Kadosh is He.
4 The strength also of the Melekh who loves justice; You have established equity, You have executed justice and tzedaka in Ya'akov.
5 Exalt יהוה our Elohim, and prostrate yourselves at His footstool; Kadosh is He.
6 Moshe and Aharon among His Kohanim, and Shmu'el among them that call upon His Name, did call upon יהוה, and He answered them.
7 He spoke unto them in the pillar of cloud; they kept His testimonies, and the statute that He gave them.
8 O יהוה our Elohim, You did answer them; a forgiving God were You unto them, though You took vengeance of their misdeeds.
9 Exalt יהוה our Elohim, and worship at His Har Kodesh; for יהוה our Elohim is Kadosh.

תוועטע ארט

Luka Chapter 5

12 When Yeshua was in one of the cities, there came a man who was covered with leprosy; and he saw Yeshua and fell on his face, and besought Him, saying, "My Adon, if you will, you can cleanse me." 13 And Yeshua stretched out His hand and touched him, and said to him, "I am willing; be clean;" and immediately his leprosy left him. 14 And He charged him "Do not tell

תהלים פרק צט

א יהוה מלך ירגזו עמים; ישב כְּרוּבִים תְּנוּסֵי הָאָרֶץ.
ב יהוה בְּצִיּוֹן גָּדוֹל; וְרָם הוּא עַל כָּל הָעַמִּים.
ג יוֹדוּ שִׁמְךָ גָּדוֹל וְנוֹרָא; קְדוֹשׁ הוּא.
ד וְעַזְּ מַלְכְךָ מִשְׁפָּט אָהֵב: אֶתְּהָ כּוֹנֵנֵת מִיִּשְׂרָאֵל; מִשְׁפָּט וְצִדְקָה בִּיַעֲקֹב אֶתְּהָ עָשִׂית.
ה רוֹמְמוֹ יהוה אֱלֹהֵינוּ וְהִשְׁתַּחֲוּוּ לְהֵדָם רַגְלָיו: קְדוֹשׁ הוּא.
ו מִשֶׁה וְאַהֲרֹן בְּכַהֲנָיו וּשְׁמוּאֵל בְּקִרְאֵי שְׁמוֹ; קִרְאִים אֵל יהוה וְהוּא יַעֲנֵם.
ז בְּעַמּוּד עָנַן יְדַבֵּר אֲלֵיהֶם; שָׁמְרוּ עֲדוֹתָיו וְחֻק נְתַן לָמוֹ.
ח יהוה אֱלֹהֵינוּ אֶתְּהָ עֲנִיתָם: אֵל נִשְׁאָ הָיִית לָהֶם; וְנִקַּם עַל עֲלִילוֹתָם.
ט רוֹמְמוֹ יהוה אֱלֹהֵינוּ וְהִשְׁתַּחֲוּוּ לְהֵר קְדוֹשׁ: כִּי קְדוֹשׁ יהוה אֱלֹהֵינוּ.

לוקא פרק ה

יב וְכַאֲשֶׁר הָיָה יֵשׁוּעַ בְּאַחַת הָעָרִים, בָּא אִישׁ אֶחָד מְלֹא כֹלֹ צָרַעַת. רָאָה אֶת יֵשׁוּעַ וְנָפַל עַל פָּנָיו, וּבִקֵּשׁ מִמֶּנּוּ וְאָמַר לוֹ: אֲדֹנָי, אִם אֶתְּהָ רוֹצֶה, אֶתְּהָ יְכוּל לְטַהֲרֵנִי.
יג וְהוֹשִׁיט יֵשׁוּעַ אֶת יָדוֹ, נָגַע בּוֹ וְאָמַר לוֹ: רוֹצֶה אָנִי, הִטְהַר! וְבוֹ בִּרְגַע סָרָה מִמֶּנּוּ צָרַעַתוֹ.
יד וְצִוָּהוּ: אַל תֹּאמַר לְאִישׁ, אֲלֵא לְךָ הִרְאָה

any man; but go and show yourself to the Kohanim, and make an offering for your cleansing, as Moshe commanded, for a testimony to them.” 15 And the fame concerning Him went out the more; and many people gathered to hear Him and to be healed of their diseases. 16 But He departed into the wilderness and prayed. 17 It came to pass on one of the days when Yeshua was teaching that the P'rushim and the teachers of the Torah were sitting, who had come from every town of the Galil and Y'udah and Yerushalayim. And the power of Elohim was present to heal them. 18 And some men brought a paralytic on a quilt; and they wanted to go in and lay him before Him. 19 And when they found they were not able to carry him in because of the multitude, they went up on the roof and lowered him down on his quilt from the ceiling into the midst before Yeshua. 20 When Yeshua saw their Emunah, He said to the paralytic, “Man, your sins are forgiven.” 21 And the Sofrim and the P'rushim began to reason, saying, “Who is this man who talks blasphemy? Who can forgive sins except Elohim only?” 22 But Yeshua knew their thoughts and answered, saying to them, “What do you reason in your heart? 23 Which is easier to say, ‘Your sins are forgiven,’ or just to say, ‘Arise and walk?’ 24 But that you may know that Ben HaAdam has authority on earth to forgive sins,” He said to the paralytic, “I tell you, arise, take up your quilt and go to your home.” 25 And immediately he rose up before their eyes and took his quilt and went to his house, praising Elohim. 26 And every man was seized with amazement, and they praised Elohim and were filled with fear, saying, “Today we have seen wonders.”

27 After these things, Yeshua went out and saw a tax collector named Levi, sitting at the custom house; and he said to him, “Follow me.” 28 So he left everything and rose up and went after Him. 29 And Levi gave him a great reception in his house; and there was a large gathering of tax officers and others who were guests with them. 30 And the Sofrim and the P'rushim murmured and said to His Talmidim, “Why do you eat and drink with tax collectors and sinners?” 31 And Yeshua answered and said to them, “A physician is not needed for those who are well, but for those who are seriously sick. 32 I have not come to call the tzadikim,

עֲצָמָה לְכַהֲנִים וְהִקְרַב קִרְבָּן בְּעַד טְהַרְתָּהּ, כְּפִי שְׁצִוָה מֹשֶׁה לְעֵדוּת לָהֶם.

טו וַיֵּצֵאָה עָלָיו הַשְּׁמוּעָה בֵּיתֵר שְׂאֵת, וְהִתְאַסֵּף עִם רַב לְשִׁמְעַת מִמֶּנּוּ וְלִהְרַפָּא מִמַּחְלוֹתֵיהֶם, טז אַךְ הוּא פָּרֵשׁ לְמַדְבַּר וְהִתְפַּלֵּל.

יז וּבְאַחַד הַיָּמִים, כַּאֲשֶׁר הָיָה יֵשׁוּעַ מְלַמֵּד, יָשְׁבוּ פְּרוּשִׁים וּמוֹרֵי תוֹרָה שָׁבְאוּ מִכָּל כְּפָרֵי הַגְּלִיל וְיְהוּדָה וִירוּשָׁלַיִם; וּגְבוּרַת יְהוָה הָיְתָה בּוֹ לְרַפָּא אוֹתָם.

יח וְאֲנָשִׁים הִבִּיאוּ בַמָּטָה אִישׁ אֶחָד מִשְׁתָּק, וּבִקְשׁוּ לְהִכְנִיסוֹ וְלִהְנִיחוֹ לִפְנָיו.

יט וּכְשֶׁלֹּא מֵצְאוּ אִיֶּךָ לְהִכְנִיסוֹ בְּגִלְל רַב הָעַם, עָלוּ עַל הַגֶּג וְהוֹרִידוּהוּ עִם מִטָּתוֹ מִן הַתִּקְרָה לְאֲמֻצֵּעַ, לִפְנֵי יֵשׁוּעַ.

כ כַּאֲשֶׁר רָאָה יֵשׁוּעַ אֶת אֲמוּנָתָם, אָמַר לְמִשְׁתָּק: גְּבַר, נִסְלַח לְךָ חַטָּאִיֶּךָ.

כא וְהִחְלוּ הַסּוֹפְרִים וְהַפְּרוּשִׁים מִהִרְהָרִים וְאוֹמְרִים: מִי־הוּא זֶה שֶׁמְדַבֵּר גְּדוּף? מִי יִכּוֹל לְסַלַּח חַטָּאִים זֹלַת הָאֱלֹהִים לְבַדּוֹ?

כב יֵשׁוּעַ יָדַע אֶת מַחְשְׁבוֹתֵיהֶם וְעָנָה וְאָמַר לָהֶם: מָה אַתֶּם מִהִרְהָרִים בְּלִבְבְּכֶם?

כג מָה קָל יוֹתֵר לֵאמֹר, נִסְלַח לְךָ חַטָּאִיֶּךָ, אוֹ לֵאמֹר, קוּם הִתְהַלֵּךְ?

כד אַךְ לִמְעַן תִּדְעוּ כִּי מִסְמָךְ הוּא בֶן הָאָדָם בְּאָרֶץ לְסַלַּח חַטָּאִים, אָמַר לְמִשְׁתָּק, לְךָ אוֹמֵר אֲנִי, קוּם, קַח אֶת מִטָּתְךָ וּלְךָ לְבֵיתְךָ.

כה וּמִיָּד קָם לְעִינֵיהֶם, וְלָקַח אֶת מִטָּתוֹ וְהִלְךָ לְבֵיתוֹ כְּשֶׁהוּא מְשַׁבַּח אֶת הָאֱלֹהִים.

כו וְתַמְהוֹן אֶחָז אֶת כָּל אִישׁ; וְשָׁבְחוּ אֶת הָאֱלֹהִים, וְנִתְמַלְאוּ יְרֵאָה וְאָמְרוּ: רָאִינוּ הַיּוֹם נִפְלְאוֹת.

כז אַחֲרֵי הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה יָצָא יֵשׁוּעַ וְרָאָה מוֹכֵס, אֲשֶׁר שָׁמוּ לוֹי, יוֹשֵׁב בְּבֵית הַמָּכֶס וְאָמַר לוֹ: בּוֹא אַחֲרַי.

כח וְעָזַב אֶת הַכֶּלִי, וְקָם וְהִלְךָ אַחֲרָיו. כט וְעָרַךְ לוֹ לוֹי בְּבֵיתוֹ מִסְבָּה גְּדוֹלָה, וְקָהַל רַב שָׁל מוֹכְסִים וְאַחֲרִים הֵיוּ מְסֻבִּים עִמָּהֶם.

ל וְרִטְנוּ הַסּוֹפְרִים וְהַפְּרוּשִׁים וְאָמְרוּ לְתַלְמִידָיו: מַדּוּעַ עִם מוֹכְסִים וְחוֹטָאִים אוֹכְלִים אַתֶּם וְשׁוֹתִים?

לא וְעָנָה יֵשׁוּעַ וְאָמַר לָהֶם: אֵינִי הָרוֹפֵא דְרוּשׁ לְבָרִיאִים, אֲלָא לְחֹלִים מְאֹד.

לב לֹא בָאתִי לְקַרְא לְתִשְׁוִבָה אֶת הַצַּדִּיקִים, אֲלָא

but sinners to repentance.” 33 They said to Him, “Why do the Talmidim of Yokhanan always fast and pray, and also those of the P'rushim; but yours eat and drink?” 34 He said to them, “You cannot make the sons of the wedding feast fast so long as the bridegroom is with them. 35 But the days will come when the bridegroom is taken from them; then they will fast in those days.” 36 And He told them a mashal, “No man cuts a piece of cloth from a new garment and puts it on a worn-out garment, so that the new tears not away, and the hole in the worn out is made worse. 37 No man pours new wine into worn-out skins; else the new wine will rend the skins, and the wine will run out and the skins will be ruined. 38 But they pour new wine into new skins, and both are well preserved. 39 And no man drinks old wine and immediately wants new wine; for he says, ‘The old is delicious.’”

את החוטאים.
לג אף הם אמרו לו: מדוע התלמידים של יוחנן צמים תמיד ומתפללים, גם של הפרושים, אף של אוכלים ושותים?
לד ברם הוא אמר להם: אינכם יכולים להכריח את בני החפה לצום בעוד החתן עמם.
לה אבל יבואו ימים שינשא מהם החתן, אז יצומו בימים ההם.
לו ואמר להם משל: אין איש קורע פסה מבגד חדש ושם על בגד בלוי, פן יקרע את החדש והטלאי מן החדש לא ישתלב בבלוי.
לז ואין איש שם יין חדש בנאדות בלויים, אחרת יבקע היין החדש את הנאדות, והיין ישפך והנאדות יאבדו;
לח אלא את היין החדש שמים בנאדות חדשים, ושניהם נשמרים.
לט ואין שותה יין ישן ומיד מבקש חדש, שכן יאמר, הישן טעים.

Yokhanan Chapter 17

1 Yeshua spoke these things, and then He lifted up His eyes to Heaven and said, “O Avi, the hour has come; glorify Your Son, so that Your Son may glorify You, 2 since You have given Him power over all flesh, so that to all whom You have given Him, He may give life eternal. 3 And this is life eternal, that they might know You, that You are the only true Elohim, even the one who sent Yeshua HaMashi'akh. 4 I have already glorified You on the earth; for the work which You have given to me to do, I have finished. 5 So now, O Avi, glorify me with You, with the same glory which I had with You before the world was made.”
6 “I have made Your Name known to the men whom You gave me out of the world; they were Yours and You gave them to me; and they have kept Your Davar. 7 Now they know that whatever You have given me is from You. 8 For the words which You gave me I gave to them; and they accepted them, and have known truly that I came forth from You, and they have believed that You have sent me. 9 What I request is for them; I make no request for the world, but for those whom You have given to me, because they are Yours. 10 And everything which is mine is Yours, and what is Yours is mine, and I am glorified by them.”

יוחנן פרק יז

א את אלה דבר ישוע ונשא עיניו לשמים ואמר: אבי, באה השעה. פאר את בנך למען יפאריך בך;
ב כפי שנתת לו שלטון על כל בשר למען יתן חיי עולם לכל מי שנתת לו.
ג ואלה הם חיי עולם, שיכירו אותך, שאתה הוא אלהי האמת לבדך, ואת מי ששלחת, את ישוע המשיח.
ד אני פארתיך בארץ; את המעשה שנתת לי לעשות השלמתי.
ה וכעת, אבי, פארגני אתה אצלך בכבוד שהיה לי אצלך לפני היות העולם.
ו הודעתי את שמך לאנשים אשר נתת לי מען העולם; היו ולי נתתם, והם שמרו את דברך.
ז כעת ידעתי שכל אשר נתת לי מאתך הוא;
ח כי הדברים שנתת לי נתתי להם, והם קבלו והכירו באמת שמאתך יצאתי, והאמינו שאתה שלחתני.
ט ואני עליהם מבקש; לא על העולם מבקש אני, אלא על הללו שנתת לי, כי שלך הם.
י וכל אשר שלי שלך הוא, ושליך שלי, ומפאך

11 "Hereafter I am not in the world, but these are in the world; and I am coming to You. O Av Kadosh, protect them in Your Name, which You have given me, that they may be one, even as we are. 12 While I was with them in the world, I protected them in Your Name; those whom you gave me I protected, and not one of them is lost, except the son of perdition, that the scripture might be fulfilled. 13 Now I am coming to You, and these things I speak while I am in the world, that my joy may be complete in them. 14 I have given them Your Davar; and the world hated them, because they were not of the world, just as I am not of the world. 15 What I request is not that You should take them out of the world, but that You should protect them from evil. 16 For they are not of the world, just as I am not of the world."

17 "O Abba, consecrate them in Your truth, because Your Davar is truth. 18 Just as You did send me into the world, so I have sent them into the world. 19 And for their sakes, I am setting myself apart, so that they also may be consecrated in the truth."

20 "I am not making request for these alone, but also for the sake of those who trust in me through their word. 21 So that they all may be one; just as You, Avi, are in me, and I am in You, that they also may be one in us; so that the world may believe that You did send me. 22 And the glory which You gave me, I gave to them; so that they may be one just as we are one. 23 I in them and You in me, that they may become perfected in one; so that the world may know that You did send me, and that You did love them just as You loved me."

24 "O Abba, I desire that those whom You have given me may also be with me where I am, so that they may see my glory which You have given me; for You have loved me before the foundation of the world. 25 O Avi HaTzadik, the world did not know You, but I have known You; and these have known that You have sent me. 26 And I have made Your Name known to them, and I am still making it known, so that the love with which You have loved me may be among them, and I may be in them."

אֲנִי בָהֶם.
יֵא מַעַתָּה אֵינְנִי בְּעוֹלָם, וְאֵלֶּה בְּעוֹלָם הֵם, וְאֲנִי
בָּא אֵלֶיךָ. אָב קָדוֹשׁ, שְׁמַר אוֹתָם בְּשִׁמְךָ אֲשֶׁר
נָתַתָּ לִּי, לְמַעַן יְהִי אֶחָד כְּמוֹנוּ.

יב כַּאֲשֶׁר הָיִיתִי עִמָּהֶם בְּעוֹלָם, אֲנִי שְׁמַרְתִּי
אוֹתָם בְּשִׁמְךָ. וְאֵת אֵלֶּה אֲשֶׁר נָתַתָּ לִּי שְׁמַרְתִּי,
וְאִישׁ מֵהֶם לֹא אָבַד מִלְּבַד בֶּן הָאֲבֵדוֹן, לְמַלֵּא
אֵת הַכְּתוּב.

יג אֲבָל כְּעַתְּ בָּא אֲנִי אֵלֶיךָ, וְאֵת הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה
מְדַבֵּר אֲנִי בְּעוֹלָם לְמַעַן תִּהְיֶה שְׁמִי מְשֻׁלָּמַת
בָּהֶם.

יד אֲנִי נֹתֵתִי לָהֶם אֵת דְּבָרְךָ; וְהַעוֹלָם שָׂנֵא
אוֹתָם, כִּי אֵינָם מִן הָעוֹלָם, כְּשֵׁם שְׂאֵנִי אֵינְנִי מִן
הָעוֹלָם.

טו לֹא שֶׁתִּקַּח אוֹתָם מִן הָעוֹלָם אֲנִי מִבְּקֶשׁ, אֶלֶּא
שֶׁתִּשְׁמַר אוֹתָם מִן הָרָע;

טז כִּי אֵינָם מִן הָעוֹלָם, כְּשֵׁם שְׂאֵנִי אֵינְנִי מִן
הָעוֹלָם.

יז אָבֵא, קָדֵשׁ אוֹתָם בְּאַמְתָּךְ, כִּי דְבָרְךָ שְׁלֵד
אַמֵּת הוּא.

יח כְּשֵׁם שֶׁשְׁלַחְתָּ אוֹתִי לְעוֹלָם, גַּם אֲנִי שְׁלַחְתִּי
אוֹתָם לְעוֹלָם.

יט וּבְעֵדָם אֲנִי מְקַדֵּשׁ אֵת עַצְמִי, כְּדִי שְׁיִהְיוּ גַם
הֵם מְקַדְּשִׁים בְּאַמֵּת.

כ וְלֹא בְּעַד אֵלֶּה בְּלִבְד מִבְּקֶשׁ אֲנִי, אֶלֶּא גַם בְּעַד
הִלְלוּ שְׁמֵאֱמוּנִים בִּי בַדְּבָרִים,

כא שְׁיִהְיוּ כֻלָּם אֶחָד. כְּפִי שְׂאֵתָהּ, אָבִי, בִּי וְאֲנִי
בְּךָ, שְׁיִהְיוּ גַם הֵם אֶחָד בְּנוּ, לְמַעַן יֵאֱמִין הָעוֹלָם
כִּי אֵתָהּ שְׁלַחְתָּנִי.

כב וְאֲנִי אֵת הַכְּבוֹד שֶׁנָּתַתָּ לִּי נֹתֵתִי לָהֶם, לְמַעַן
יְהִי אֶחָד כְּמוֹ שְׂאֵנוּ אֶחָד אֲנַחְנוּ.

כג אֲנִי בָהֶם וְאֵתָהּ בִּי לְמַעַן יְהִיוּ מְשֻׁלָּמִים לְאַחַד,
וּלְמַעַן יֵדַע הָעוֹלָם כִּי אֵתָהּ שְׁלַחְתָּנִי וְכִי אֶהְבַּתִּי
אוֹתָם, כְּפִי שְׂאֵהֲבַתָּ גַם אוֹתִי.

כד אָבֵא, הִלְלוּ שְׁנַתָּתָ לִּי, חֲפִץ אֲנִי כִּי בְּאֲשֶׁר
אֲנִי גַם הֵם יְהִיוּ אֵתִי, לְמַעַן יֵרְאוּ אֵת כְּבוֹדִי אֲשֶׁר
נָתַתָּ לִּי, כִּי אֶהְבַּתָּנִי מִלְּפָנֵי מוֹסְדוֹת עוֹלָם.

כה אָבִי הַצַּדִּיק, הָעוֹלָם לֹא יֵדְעָהּ, אֲבָל אֲנִי
יֵדְעָתִיךָ, וְהֵם הִכִּירוּ שְׂאֵתָהּ שְׁלַחְתָּנִי.

כו וְהוֹדַעְתִּי לָהֶם אֵת שִׁמְךָ וּמוֹדִיעַ אֲנִי, לְמַעַן
תִּהְיֶה בָהֶם הָאֵהֲבָה אֲשֶׁר אֶהְבַּתָּנִי, וְאֲנִי אֶהְיֶה
בָּהֶם.

